

ODSĄDZONY (38) *part praet pass pf*

odsądzony (23), **odsądzon** (14), odsądzony *a.* odsądzon (1).

Pierwsze o jasne; drugie o w formach złożonych jasne. ◊ *W formach niezłożonych* -ón (2), -on (2); -on *Mącz*; -ón : -on *SarnStat* (2:1); -ona.

sg m N odsądzony (9), odsądzon (11); ~ (*attrib*) -ony (1); ~ (*praed*) -ón (11), -ony (3); -ony *GórnRozm*; -ón : -ony *StryjKron* (2:2). ◊ *D* odsądzon(e)mu (1). ◊ *A* odsądzon(e)go (1). ◊ *f N* odsądzona (3), odsądzon(a) (1); ~ (*attrib*) -a (1); ~ (*praed*) -a (2). ◊ *pl N m pers* odsądz(e)ni (5). *subst* odsądzoné (4). ◊ *G* odsądzonych (2). ◊ *A m pers* odsądzon(e) (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: odsądzony od kogo (3).

Sł stp s.v. odsądzić, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. odsądzić.

I. W funkcji właściwej (37) :

1. Pozbawiony czegoś na mocy wyroku sądowego [w tym: czego (29)] (31) : *UstPraw* B2; zábit Spytek/ y odłádzon imienia/ tylko żenie iego dano Miellšzyn. *BielKron* 388; oná pánná/ wdowá/ álbo mężátká [...] wšyřtkich dóbr dżiedzicznych/ y którychkolwiek innych rzeczy iéy należących/ y połágu iéy powinnégo ma byđż wiecznie odłádzoná [*privabuntur JanStat* 593]. *SarnStat* 643, 55.

Zestawienie: praw. »czci odsądzony« = *kara polegająca na pozbawieniu praw obywatelskich, z czym często wiązało się wygnanie z kraju i pozbawienie nietykalności osobistej; proscriptus Cn* (14): *BielŻyw* 6; Philip Schabotus od Krolá Fráncufkiego ćci odłádon [!]/ był w podeirzeniu v Krolá/ gdy ftrácił bitwę w Sábáudyey. *BielKron* 218v, 418 [2 r.]; ná Spitká iefzcze fię rucháiącego wyrok vczynion/ y czći iáko wzburzyciel/ y zgwałćiciel poľpolitego pokoju odłádzon *StryjKron* 587, 527 *marg*, 587 *marg*; Więć Práwá bác fię niechćećie/ á bännitow czći odłádzonych/ zuchwálczow/ poniewoli bac fię mušćie. *GórnRozm* Kv, G2, I, I2v, L2; *SarnStat* 595 [*idem*] 609.

Przen: Wyrokiem boskim (3) : wiemy żechmy Páńfkiey łáłki odłádzoni *RejWiz* 159; Gdzyeřz thu iuř taki nędznik odłádzony poydzie z ápelláciámi řwemi? *RejPos* [292]v.

odsądzon od czego (1): *A* niewiernik á złoczyńcá iuř tu iefzcze zá żywota řwego iefť odłádzon od tych rádošći á od tych wiecznych roľkofzy iego *RejPos* [292]v.

α. W funkcji rzeczownika (10) :

Zestawienie: praw. »czci odsądzony« = *infamis Mącz* (9): *Mącz* 276d; Bo niechceli byđż y řam wywołánym/ mušići przyšićadz/ że v niego wy wołániec/ álbo czći odłádzony w domu nie był *GórnRozm* I3v, I2v [2 r.], I3 [3 r.], I3v, Lv.

Przen: Wyrokiem boskim (1) :

Wyrażenie: »czci odsądzony« (1): iř oni czudzołožnicy/ y zábijáćze/ bálwochwálczy [...] będą precz wyrzuceni/ á będą řtać z dáleká iáko czći odłádzoni *RejAp* 194.

2. Odebrany wyrokiem sądu [komu] (1) : *My vřtáwiamy/ áby Żydowi y pieniádze y lifty zařtáwné były odłádzoné [abiudicari JanStat 1121]. SarnStat* 256.

3. Rozpatrzony przez sąd osądzony (4) : Dekrétá tych wšyřtkich řáđów/ ták *ultimae infantiae* w Woiewództwách ołádzoné/ y które nápotym odłádzoné [...] będą/ opátruiemy y vtwięrdzamy takim wárunkiem *SarnStat* 858.

Fraza: »sprawa odsądzona jest (a. być ma)« (3): Tedy na Seim Walny tesprawę odesłać maia która na początku Seimu odsądzona bydzma *ActReg* 17; *SarnStat* 742, 809.

*** *Bez wystarczającego kontekstu (1)* : Cedere caussae, Być odłędzon. [*prawdopodobnie błędne tłumaczenie*] *Mącz* 42c.

II. *W funkcji przymiotnika: Godny osądzenia przez sąd, karygodny (1)* : Niech miele inemu żoná moiá/ á niech się nád nią sčhyláią inni. Bo to ieft niecnotá/ y niepráwość odłędzoná [*iudicata*]. *BudBib Iob* 31/11,

Cf **ODSĄDZIĆ**

LWil